

varet Repræsentanter for Skovejernes Interesser.

Den højtærede Indenrigsminister siger til Begrundelse for sine Maksimalpriser, at Udgifterne ved Frembringelsen af Skoveffekter er steget, og følgelig maa ogsaa Skoveffekterne stige i Pris. Men det, der skal bevises, er, at den gamle Pris var utilstrækkelig; det har den højtærede Indenrigsminister ikke kunnet føre Bevis for. Jeg har nævnt, hvilke kolossale Indtægter Staten har haft af sine Skove, og jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at de private Skovejere i Krigsaarene har haft ganske betydelig Indtægt. De har ikke haft den alene ved at producere Brænde i deres Skove, men ogsaa ved at producere Gavntræ. Naar man tager det hele under eet, har Skovejerne ingen Beføjelse til at forlange højere Priser. De kan meget vel klare sig med de Priser, de har nu. Naar den højtærede Indenrigsminister selv proklamerer, at Tiden er inde til at sætte Priserne ned, er det ejendommeligt, at man stiller en Klasse af Medborgere, der ikke trænger til Forhøjelse, Prisforhøjelse i Ud-sigt paa deres Effekter og lader det almindelige Publikum betale. Det er i direkte Modstrid med den Erklæring, den høje Regering udstedte i Gaar.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at af Hensyn til Stødbændet maatte Priserne sættes op. Dette er ganske urigtigt. Jeg har i Afviklingsudvalget gjort den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at Stødbændeproblemet aldeles ikke har noget med almindelig Brændehugst at gøre. Stødbændeoptyagning er under Krigen prøvet paa forskellig Vis her i Landet. Der har været dannet forskellige Selskaber med det Formaal for Øje at tage Stødbændet op af Skovene. Det er mislykkedes for dem. Bændet har været slet til Anvendelse i de forskellige Virksomheder, og det har ikke kunnet lønne sig at tage Stødbændet op trods betydelig Mangel paa Brænde. Det offentlige har maattet give Tilskud til de Arbejdere, der skulde tage Stødbændet op, og der er ikke den fjerneste Grund til at antage, at den Forhøjelse, som den højtærede Indenrigsminister nu stiller Forslag om for Bændet, skulde bevirke, at det bliver muligt at tage Stødbændet op og sælge det uden Tab. Stødbændeoptyagning kan — det foreligger der ogsaa Udtalelser om af Overførster Brammer — ikke ventes at blive noget lønnende Erhverv. Hvis man vil have Stødbændet taget op af Skovene, maa det offentlige træde til paa en eller anden Maade.

Den højtærede Indenrigsminister gjorde nogle Bemærkninger om, at han ikke kendte noget til, at der var mere end 3 forstkyndige eller sagkyndige i Brændelsnævnet. Nu behøver man i og for sig ikke at være forstkyndig for at behandle et Brændespørgsmaal fuldt sagligt. (*Indenrigsministeren*: Det staar i Loven!). Ja, Loven er saadan, som den højtærede Indenrigsminister har formet den, og den har vi stemt imod. Den højtærede Indenrigsminister kan saaledes aldeles ikke paaberaabe sig Loven overfor det Synspunkt, vi anlægger. Det er ganske urigtigt at sige, at man ikke kan have fuld Indsigt i, hvorledes en Pligthugst skal udføres, fordi man ikke har Forstkandidateksamen. Det, den højtærede Indenrigsminister gjorde, da han kom til, var, at han af de 4 Medlemmer, Brændelsnævnets Brændeuvalg bestod af, udskød det eneste Medlem, som i udpræget Grad kunde siges at være Repræsentant for Forbrugerne og beholdt Godsejernes Repræsentanter.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Indenrigsminister, at han kan, lige saa ofte som han vil, fremhæve, at jeg ikke har deltaget i Diskussionen om Maksimalpriserne i Fjor. Jeg kan sige til den højtærede Indenrigsminister, som han sagde til mig, at det bliver ikke rigtigt ved, at den højtærede Indenrigsminister gentager det. Jeg erindrer fuldstændig nøjagtigt, at jeg netop deltog i Diskussionen om Maksimalpriserne i Fjor; at det ikke staar omtalt i det Referat, som den højtærede Indenrigsminister har faaet forelagt, kan aldeles ikke bevise det modsatte. Min Hukommelse svigter mig sjældent, og den gør det absolut ikke i dette Tilfælde. Vi var uenige om, hvorvidt Brændelspriserne kunde forhøjes, jeg var oprindelig derimod, men til syvende og sidst lod jeg mig overbevise om, at det var nødvendigt, eller i alt Fald, at Forholdene laa saadan, at man paa det Tidspunkt ikke burde modsætte sig det. Den højtærede Indenrigsminister har altsaa Uret i sin Bemærkning overfor mig, en Bemærkning, der formentlig skulde være til Oplysning om, at det i Grunden var ret ligegyldigt, om jeg havde siddet i Brændelsnævnet eller ikke.

**Hedegaard**: Jeg tror ikke, det vil lykkes det ærede Medlem Hr. Hauge eller det ærede Medlem Hr. Rode, men navnlig ikke den førstnævnte, selv om han arbejder sig meget højt op, at bibringe nogen det Indtryk, at der er noget virkeligt bag den Demonstration, som man her har ført frem i Tinget. Det ærede Medlem Hr. Hauge